

Către,

S.C ATLASSIB S.R.L

Sibiu, Str.Tractorului nr.14, Județul Sibiu

- În atenția domnului Ing.Micu Daniel - Administrator - 550

Urmare memoriului dvs. adresat Procurorului General Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție prin care reveniți la petiția dvs. din data de 4 decembrie 2009 și solicitați urgentă soluționării recursului în interesul legii cu privire la problema de drept vizând: „interpretarea și aplicarea dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr.518/1995 privind stabilirea valorii diurnei pentru delegarea/detașarea în străinătate a angajaților unei societăți comerciale de tip S.R.L având în vedere și clauzele stipulate prin contractul de muncă la nivel ramură sau la nivel național, după caz”, vă facem cunoscut următoarele:

Potrivit dispozițiilor art.329 alin.1 din Codul de procedură civilă,

„Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, precum și colegiile de conducere ale curților de apel au dreptul, pentru a asigura

interpretarea și aplicarea unitară a legii pe întreg teritoriul României, să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra chestiunilor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

Deciziile prin care se soluționează sesizările se pronunță de Secțiunile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Soluțiile se pronunță numai în interesul legii, nu au efect asupra hotărârilor judecătorești examinate și nici cu privire la situația părților din procese. Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pe lângă instanțe”.

În referire la problema de drept mai sus menționată constatăm că dispozițiile Codului muncii referitoare la delegare și detașare precum și drepturile și obligațiile părților implicate în raportul de muncă cu privire la aceste instituții sunt clare și nu lasă loc la interpretări diferite transpuse și în contractul colectiv de muncă la nivel național pentru perioada 2007-2010.

În toate cazurile analizate, în jurisprudența atașată memoriului dvs. și sesizării formulate de Ministrul Justiției și Libertăților Cetățenești, s-a constatat existența unui contract colectiv de muncă la nivel de unitate, ce a fost negociat cu salariații, dar și existența unor contracte individuale de muncă în care sunt inserate drepturile și obligațiile salariaților cu privire la diurna ce se acordă în cazul delegării și al detașării, ca efect al negocierii între salariat și unitatea angajatoare.

Aceste contracte constituie legea părților și se aplică în raporturile de muncă dintre angajat și angajator, iar interpretarea și aplicarea lor diferită de către instanțele judecătorești nu pot face obiectul unui recurs în interesul legii.

Or, recursul în interesul legii este acel demers juridic ce are drept scop interpretarea și aplicare unitară a legii la nivelul întregii țări de către instanțele judecătorești.

Legea la care se referă dispozițiile art.329 din Codul de procedură civilă este actul normativ adoptat cu acest titlu de Parlament ori Ordonanța Guvernului, adoptată prin delegare legislativă.

Pe de altă parte, quantumul diurnei a fost stabilit de instanțe pe baza probelor administrate (înscrisuri și/sau expertize contabile de specialitate), iar nu în raport de interpretarea diferită a unor norme legale în sensul dispozițiilor art.329 Cod de procedură civilă.

În situațiile în care quantumul sau acordarea acestor drepturi salariale nu au fost stabilite prin negocieri colective sau individuale, instanțele au statuat asupra acestora, având în vedere dispozițiile art.10 alin.(1) din Hotărârea Guvernului nr.518/1995 care au caracter de recomandare pentru agenții economici, categorie din care faceți parte.

Ca atare, s-a apreciat că nu sunt întrunite dispozițiile art.329 din Codul de procedură civilă privind promovarea unui recurs în interesul legii în materia analizată, în condițiile în care sunt aplicabile normele contractului colectiv de muncă ce au la bază principiul negocierii contractuale, iar prevederile Hotărârii de Guvern, invocate anterior, au caracter minimal și de recomandare, sens în care vi s-a comunicat prin adresa nr.10863/7661/III-7/2009, data de 6 ianuarie 2010.

PROCUROR ȘEF SECȚIE

